
EBA/GL/2015/02

23.07.2015

Iránymutatások

a helyreállítási tervek minőségi és mennyiségi indikátorainak
minimumlistájáról

Tartalomjegyzék

1. Az EBH iránymutatásai a helyreállítási tervek minőségi és mennyiségi indikátorainak minimumlistájáról	3
Az iránymutatások jogállása	3
Adatszolgáltatási követelmények	3
I. cím – Tárgy, hatály és fogalommeghatározások	4
II. cím – A helyreállítási tervek indikátorainak keretrendszere	5
III. cím – Tőkeindikátorok	7
IV. cím – Likviditási indikátorok	8
V. cím – Jövedelmezőségi indikátorok	9
VI. cím – Eszközminőségi indikátorok	9
VII. cím – Piaci indikátorok	9
VIII. cím – Makrogazdasági indikátorok	10
IX. cím – Záró rendelkezések és végrehajtás	10

1. Az EBH iránymutatásai a helyreállítási tervek minőségi és mennyiségi indikátorainak minimumlistájáról

Az iránymutatások jogállása

1. Az e dokumentumban szereplő iránymutatásokat az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének rendelkezéseivel összhangban adta ki. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint az illetékes hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak.
2. Az iránymutatások rögzítik az EBH álláspontját azzal kapcsolatban, hogy mi a megfelelő felügyeleti gyakorlat a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerében, és miként kell alkalmazni az uniós jogot egy adott területen belül. Az 1093/2010/EU rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, az iránymutatások hatálya alá tartozó illetékes hatóságok azzal tesznek eleget az iránymutatásnak, hogy megfelelően beépítik azt saját felügyeleti gyakorlataikba (pl. saját jogi kereteik vagy felügyeleti folyamataik módosításával), beleértve azokat az eseteket is, ahol az iránymutatás elsősorban intézményekre vonatkozik.

Adatszolgáltatási követelmények

3. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében az egyes illetékes hatóságok 23.09.2015-ig kötelesek értesíteni az EBH-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánják-e felelni ennek az iránymutatásnak, és ha nem, úgy tájékoztatniuk kell az EBH-t a meg nem felelés indokairól. Amennyiben a fenti határidőig ilyen értesítés nem érkezik, az EBH úgy tekinti, hogy a szóban forgó illetékes hatóság nem felel meg az iránymutatásnak. Az értesítéseket „EBA/GL/2015/02” hivatkozással az EBH honlapján szereplő formanyomtatványon kell megküldeni a compliance@eba.europa.eu címre. Az értesítéseket olyan személyek nyújthatják be, akik megfelelő felhatalmazással rendelkeznek arra nézve, hogy illetékes hatóságuk nevében nyilatkozzanak annak megfeleléséről. Az EBH-nak a megfeleléssel kapcsolatban bekövetkező bármely változást is be kell jelenteni.
4. Az értesítéseket a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban közzéteszik az EBH honlapján.

I. cím – Tárgy, hatály és fogalom meghatározások

Tárgy

1. A jelen iránymutatásokat a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelv (a továbbiakban: 2014/59/EU irányelv) 9. cikkének (2) bekezdése alapján dolgozták ki, amely az EBH-t olyan iránymutatások kidolgozásával bízta meg, amelyek a helyreállítási tervek minőségi és mennyiségi indikátorainak minimumlistáját határozzák meg.
2. A 2014/59/EU irányelv 9. cikkének (1) bekezdése szerint az illetékes hatóságok előírják, hogy minden helyreállítási terv tartalmazzon egy olyan, az intézmény által kialakítandó, indikátorokból álló keretet, amely meghatározza, hogy mely ponton hozhatók meg adott esetben a tervben említett megfelelő intézkedések. Az indikátorokból álló keretet bele kell foglalni a 2014/59/EU irányelv 5. cikkének (10) bekezdése szerint kidolgozott helyreállítási tervek tartalmára vonatkozó szabályozástechnikai standard szerint kidolgozott helyreállítási tervekbe.
3. Ezekről az indikátorokról az illetékes hatóságok állapodnak meg a helyreállítási terveknek a 2014/59/EU irányelv 6. és 8. cikke szerinti értékelése során, amelyet az EBH-nak a 2014/59/EU irányelv 6. cikkének (8) bekezdése szerint kidolgozott helyreállítási tervek értékelésére vonatkozó szabályozástechnikai standardja részletez. Az indikátorok lehetnek az intézmény pénzügyi helyzetével összefüggő, mennyiségi vagy minőségi jellegű mutatók, és alakulásuknak könnyen figyelemmel kísérhetőnek kell lennie. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények megfelelő intézkedéseket vezessenek be a mutatók rendszeres figyelemmel kísérésére.
4. Tekintettel arra, hogy a helyreállítási intézkedési lehetőségek megvalósíthatósága az értékelés szempontjából releváns tényező, a helyreállítási tervnek részletes információkat kell tartalmaznia a döntéshozatali folyamatról a helyreállítási terv mint az irányítási struktúra alapvető fontosságú elemének aktiválása tekintetében, amely egy, a 2014/59/EU irányelv 9. cikkének (1) bekezdése szerinti indikátorokat alkalmazó eszkalációs folyamaton alapul.
5. A jelen iránymutatások alkalmazásában a „helyreállítási terv indikátorai” olyan minőségi és mennyiségi indikátorokat jelentenek, amelyeket az egyes intézmények határoznak meg a jelen iránymutatásokban rögzített keret alapján annak megállapítása céljából, hogy mely pontokon hozhatók meg a helyreállítási tervben említett megfelelő intézkedések.

Hatály és alkalmazási szint

6. A jelen iránymutatások címzettjei az illetékes hatóságok, valamint azok az intézmények, amelyek a 2014/59/EU irányelv szerint kötelesek helyreállítási tervet kidolgozni.
7. Az intézményeknek és az illetékes hatóságoknak a jelen iránymutatásokat a 2014/59/EU irányelv 4. cikkében foglalt, egyes intézmények számára engedélyezett egyszerűsített kötelezettségekre vonatkozó rendelkezésekkel összhangban kell alkalmazniuk.
8. A fenti bekezdés sérelme nélkül az illetékes hatóság részlegesen kizárhatja a helyreállítási terv indikátorai jelen iránymutatások II. címének 11. bekezdésében meghatározott kötelező kategóriáinak alkalmazását, amennyiben a helyreállítási terv indikátorainak bizonyos kategóriáit irrelevánsnak ítéli, tekintettel a befektetési vállalkozások üzleti modelljére.

Ehhez hasonlóan az illetékes hatóság mellőzheti felügyeleti gyakorlatából bizonyos kategóriák és indikátorok alkalmazását, amelyekre a 12., illetve 13. bekezdésben meghatározott ún. „megcáfolható feltételezés” vonatkozik (figyelem felhívó indikátorok), amennyiben úgy ítéli meg, hogy ezek a kategóriák és indikátorok nem vonatkozhatnak a befektetési vállalkozások bizonyos típusaira.

II. cím – A helyreállítási tervek indikátorainak keretrendszere

9. A helyreállítási tervek indikátorainak keretét az intézményeknek kell kialakítaniuk, az illetékes hatóságnak pedig értékelnie kell azt, figyelembe véve az alábbi bekezdésekben meghatározott feltételeket.
10. Az intézményeknek mennyiségi és minőségi jellegű indikátorokat egyaránt bele kell foglalniuk a helyreállítási tervbe.
11. Az intézményeknek legalább a helyreállítási tervek indikátorainak alábbi, a jelen iránymutatások III.–VI. címeiben ismertetett kötelező kategóriáit bele kell foglalniuk a helyreállítási tervbe:
 - tőkeindikátorok,
 - likviditási indikátorok,
 - jövedelmezőségi indikátorok,
 - eszközminőségi indikátorok.
12. Az intézményeknek ezenkívül a helyreállítási tervek indikátorainak alábbi két, a jelen iránymutatások VII. és VIII. címében ismertetett kategóriáját is bele kell foglalniuk a helyreállítási tervbe, kivéve, ha kielégítően igazolni tudják az illetékes hatóságoknak azt, hogy e kategóriák nem relevánsak az adott intézmény jogi szerkezete, kockázati profilja, mérete és/vagy összetettsége szempontjából (megcáfolható feltételezés):
 - piaci indikátorok,

- makrogazdasági indikátorok.

13. Az intézményeknek bele kell foglalniuk a tervbe a jelen iránymutatások II. mellékletének kategóriánkénti felsorolásában szereplő specifikus indikátorokat, kivéve, ha kielégítően igazolni tudják az illetékes hatóságoknak azt, hogy e specifikus indikátorok nem relevánsak az adott intézmény jogi szerkezete, kockázati profilja, mérete és/vagy összetettsége szempontjából (megcáfolható feltételezés). Az intézményeknek minden esetben bele kell foglalniuk helyreállítási tervükbe a 11. bekezdésben meghatározott kötelező kategóriák mindegyikéből legalább egy-egy indikátort.

14. Az intézmények nem korlátozhatják indikátoraikat a II. mellékletben szereplő minimumlistára, és meg kell fontolniuk egyéb indikátorok bevonását is a II. címben meghatározott elvek szerint, összhangban a jelen iránymutatások következő címeiben meghatározott kategóriák leírásával. E célból a III. melléklet a teljesség igénye nélkül példákat sorol fel a helyreállítási tervbe foglalható további indikátorokra, kategóriák szerinti bontásban.

15. A helyreállítási terv indikátorait tartalmazó keretnek:

- a) igazodnia kell az adott intézmény üzleti modelljéhez és stratégiájához, valamint illeszkednie kell annak kockázati profiljához. Meg kell határozni azokat a fő sebezhető pontokat, amelyek a legnagyobb valószínűséggel gyakorolnak hatást az intézmény pénzügyi helyzetére, és vezetnek el addig a pontig, amikor az intézménynek a helyreállítási terv aktiválásáról kell döntenie;
- b) illeszkednie kell az adott intézmény méretéhez és összetettségéhez. Ez azt jelenti, hogy az indikátorok számának elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy figyelmeztessék az intézményt – különféle területeken – a körülmények romlásáról. Az indikátorok számának egyúttal megfelelően célzottnak és az intézmények által kezelhetőnek kell lennie;
- c) alkalmasnak kell lennie azon pont meghatározására, amikor az intézménynek döntenie kell arról, hogy megteszi-e a helyreállítási tervben megnevezett valamely intézkedést, vagy mellőzi azt;
- d) igazodnia kell az általános kockázatkezelési kerethez, valamint a meglévő likviditási vagy tőkére vonatkozó vészhelyzeti terv szerinti indikátorokhoz és az üzletmenet-folytonossági terv indikátoraihoz;
- e) be kell épülnie az intézmény irányítási rendszerébe, valamint az eskalációs és döntéshozatali eljárásokba;
- f) előretekintő indikátorokat kell tartalmaznia.

16. A helyreállítási terv mennyiségi indikátorainak meghatározása során az intézménynek célszerű olyan progresszív mérőszámokat („jelzőlámpa-megközelítés”) alkalmaznia, amelyek a vezetőség számára elérhetők, és megfelelő információval szolgálnak.

17. Az intézménynek szükség szerint, de legalább évente újra kell kalibrálnia a helyreállítási terv indikátorait.
18. Az intézménynek képesnek kell lennie bemutatni az illetékes hatóságnak azt, hogyan végezte el a helyreállítási terv indikátorainak kalibrálását, valamint igazolni, hogy azok megfelelően és hatékonyan képesek jelezni azokat a folyamatokat és változásokat, amelyek a küszöbértékek megsértéséhez vezethetnek. Ebben az összefüggésben a küszöbérték-sértések mértékét és gyorsaságát kell figyelembe venni.
19. Az intézmény vezetői információs rendszereinek biztosítaniuk kell az indikátorok intézmény általi egyszerű és gyakori ellenőrzését, valamint lehetővé kell tenniük, hogy az indikátorok az illetékes hatóságok kérésére naprakészen rendelkezésre álljanak.
20. A helyreállítási terv indikátorainak ellenőrzését folyamatosan kell végezni annak érdekében, hogy az intézmény időben megtehesse a megfelelő intézkedéseket pénzügyi helyzetének jelentős romlást követő helyreállításához.

III. cím – Tőkeindikátorok

21. A tőkeindikátoroknak meg kell határozniuk minden jelentős, a működő vállalkozás tőkéjének mennyiségében és minőségében bekövetkező tényleges és valószínű jövőbeni romlást, beleértve a tőkeáttétel emelkedését.
22. A tőkeindikátorok kiválasztása során az intézményeknek meg kell fontolniuk, hogyan kezeljék az abból eredő problémákat, hogy az ilyen indikátorok esetleg kevésbé adnak lehetőséget az időben történő reagálásra, mint más típusú indikátorok, valamint hogy bizonyos, az intézmény tőkepozíciójának helyreállítására irányuló intézkedések végrehajtási ideje hosszabb lehet, illetve érzékenyebb lehet a piaci és más feltételekre. Ez különösen előrettekintő előrejelzések kialakításával érhető el, amelyeknek figyelembe kell venniük a tőkeeszközökhöz kapcsolódó lényeges szerződéslejárati időpontokat.
23. A tőkeindikátorokat ezenkívül be kell építeni az intézménynek a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2013/36/EU irányelv) 73. cikkén alapuló belső tőkemegfelelés-értékelési eljárásába, valamint az intézmény meglévő kockázatkezelési keretrendszerébe.
24. A küszöbértékeket az intézmény kockázati profilja, valamint a helyreállítási intézkedések aktiválásához szükséges idő alapján kell kalibrálni, és azoknak figyelembe kell venniük az ezen intézkedésekből adódó helyreállítási képességet és a tőkehelyzet esetleges változásának gyorsaságát, tekintettel az intézmény egyedi körülményeire.

25.A szabályozói tőkekövetelményeken alapuló indikátorok küszöbértékeit az intézménynek úgy kell meghatároznia, hogy elegendő idő álljon az intézmény rendelkezésére a szükséges intézkedések megtételére, azelőtt, mielőtt még a tőkekövetelmények megsértése bekövetkezne (ide tartoznak az 575/2013/EU rendelet 92. cikkében meghatározott minimális szavatolótőke-követelmények és a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján alkalmazott további szavatolótőke-követelmények, kivéve azonban a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetében meghatározott pufferkövetelményeket).

IV. cím – Likviditási indikátorok

26.A likviditási indikátoroknak alkalmasnak kell lenniük arra, hogy az intézményt tájékoztassák a jelenlegi, valamint előre látható likviditási és finanszírozási igényeinek fedezésére való képessége lehetséges vagy tényleges romlásáról.

27.Az intézmény likviditási indikátorainak az intézmény rövid és hosszú távú likviditási és finanszírozási igényeire is ki kell terjedniük, továbbá tükrözniük kell az adott intézmény wholesale piacoktól és retail betétektől való függőségét, adott esetben különbséget téve a főbb devizanemek között.

28.A likviditási indikátorokat be kell építeni az egyes intézmények által a 2013/36/EU irányelv 86. cikkének megfelelően kidolgozott stratégiákba, politikákba, folyamatokba és rendszerekbe, valamint azok meglévő kockázatkezelési keretébe.

29.A likviditási indikátoroknak ki kell továbbá terjedniük egyéb lehetséges likviditási és finanszírozási igényekre, például a csoporton belüli finanszírozási kitétségekre, valamint a mérlegen kívüli struktúrákból adódó igényekre is.

30.Az intézmény által meghatározott küszöbértékeket az adott intézmény kockázati profilja alapján kell kalibrálni, és azoknak figyelembe kell venniük a likviditási helyzet esetleges változásának gyorsaságát, tekintettel az intézmény egyedi körülményeire.

31.A küszöbértékeket az intézmény kockázati profilja, valamint a helyreállítási intézkedések aktiválásához szükséges idő alapján kell kalibrálni, és azoknak figyelembe kell venniük az ezen intézkedésekből adódó helyreállítási képességet. Az adott intézményre alkalmazandó szabályozói minimumkövetelményekre (köztük adott esetben a 2013/36/EU irányelv 105. cikke szerinti likviditási többletkövetelményekre) vonatkozó indikátorokat az intézménynek megfelelő szinten kell kalibrálnia ahhoz, hogy azok jelezzék az intézmény számára az e minimumkövetelményeknek történő megfelelés elmulasztásának lehetséges és/vagy tényleges kockázatát.

V. cím – Jövedelmezőségi indikátorok

32.A jövedelmezőségi indikátoroknak az intézmény azon, bevétellel összefüggő jellemzőjét kell tükrözniük, amely a csökkent eredménytartalékon keresztül, az intézmény szavatoló tőkéjére gyakorolt hatás révén az intézmény pénzügyi helyzetének gyors romlásához vezethet.

33.Ebbe a kategóriába sorolandók a helyreállítási terv működési kockázattal összefüggő veszteségekre vonatkozó indikátorai, amely veszteségek jelentős hatással lehetnek az eredménykimutatásra, ideértve többek között, de nem kizárólag, a tevékenységgel kapcsolatos problémákat, a külső és belső csalást és/vagy egyéb eseményeket.

VI. cím – Eszközminőségi indikátorok

34.Az eszközminőségi indikátoroknak az intézmény eszközei minőségének alakulását kell mérniük és nyomon követniük. Konkrétabban azt kell jelezniük, ha az eszközök minőségének romlása elérheti azt a pontot, amikor az intézménynek mérlegelnie kell a helyreállítási tervben leírt intézkedések valamelyikének megtételét.

35.Az eszközminőségi indikátorok a nem teljesítő kitettségekre vonatkozóan állományi és változást jelző mutatót is tartalmazhatnak a kitettségek szintjének és dinamikájának számbavétele céljából.

36.Az eszközminőségi indikátoroknak többek között olyan szempontokra kell kiterjedniük, mint a mérlegen kívüli kitettségek, valamint a nem teljesítő hitelek eszközminőségre gyakorolt hatása.

VII. cím – Piaci indikátorok

37.A piaci indikátorok célja a piaci szereplők azzal kapcsolatos várakozásainak kifejezése, hogy az intézmény pénzügyi helyzetének gyors romlása esetlegesen a finanszírozási és tőkepiachoz való hozzáférés zavaraihoz vezet. E célnak megfelelően a minőségi és mennyiségi indikátoroknak a következő típusú indikátorokat kell tartalmazniuk:

- a) részvény-alapú indikátorok, amelyek a tőzsdén jegyzett társaságok részvényárfolyamának ingadozásait, vagy az egy részvényre jutó saját tőkének a részvény árához viszonyított arányát mutatják;
- b) adósságalapú indikátorok, amelyek a wholesale finanszírozást nyújtók várakozásait fejezik ki, ideértve például a hitel-nemteltelési csereügyleteket és az adósságfelárat;
- c) portfólióhoz kapcsolódó indikátorok, amelyek az egyes intézmények számára releváns, meghatározott eszközosztályokkal (például ingatlanokkal) kapcsolatos várakozásokat fejezik ki;

- d) leminősítések (hosszú és/vagy rövid távú), mivel azok a hitelminősítő ügynökségek várakozásait tükrözik, amelyek gyors változásokat okozhatnak a piaci szereplőknek az intézmény pénzügyi helyzetével kapcsolatos várakozásaiban.

VIII. cím – Makrogazdasági indikátorok

38.A makrogazdasági indikátorok azon ország(ok) gazdasági állapotát jelzik, ahol az intézmény működik, illetve ahol a kitétségek, a források koncentrálnak.

39.A makrogazdasági mutatóknak olyan mérőszámokon kell alapulniuk, amelyek befolyásolják az adott intézmény teljesítményét bizonyos, az intézmény szempontjából releváns földrajzi területeken vagy üzleti ágazatokban.

40.A makrogazdasági mutatók között a következő típusoknak kell szerepelniük:

- a) azon különböző joghatóságokhoz kapcsolódó földrajzi makrogazdasági mutatók, amelyekben az adott intézmény kitétségekkel rendelkezik, figyelemmel az esetleges jogi akadályokból származó kockázatokra is;
- b) azon fő, meghatározott gazdasági ágazatokhoz kapcsolódó ágazati makrogazdasági indikátorok, amelyekben az adott intézmény kitétségekkel rendelkezik (például szállítás, ingatlanok).

IX. cím – Záró rendelkezések és végrehajtás

41.Ezek az iránymutatások 2015. július 31-től alkalmazandók.

I. melléklet – A helyreállítási tervek indikátorainak kategóriái

A helyreállítási tervek indikátorainak kategóriái (az első négy kategória kötelező, míg az utolsó kettő kihagyható, ha az intézmény igazolni tudja, hogy azok számára nem relevánsak)	
Kötelező kategóriák	
1.	Tőkeindikátorok
2.	Likviditási indikátorok
3.	Jövedelmezőségi indikátorok
4.	Eszközminőségi indikátorok
A „megcáfolható feltételezés” hatálya alá tartozó kategóriák (figyelem felhívó indikátorok)	
5.	Piaci indikátorok
6.	Makrogazdasági indikátorok

II. melléklet – A helyreállítási tervek indikátorainak minimumlistája

A helyreállítási tervek indikátorainak minimumlistája (az intézmény mindegyik indikátor esetén igazolhatja, hogy az számára nem releváns, ez esetben azonban az adott indikátor helyett másik, az intézmény szempontjából relevánsabb indikátort kell alkalmazni)	
1.	Tőkeindikátorok
a)	Elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató (CET 1 mutató)
b)	Teljes tőkemegfelelési mutató
c)	Tőkeáttételi mutató
2.	Likviditási indikátorok
a)	Likviditásfedezeti mutató
b)	Nettó stabil finanszírozási mutató (NSFR)
c)	Wholesale finanszírozás költsége
3.	Jövedelmezőségi indikátorok
a)	(Eszközarányos jövedelmezőség) vagy (tőkearányos jövedelmezőség)
b)	Jelentős működési veszteség
4.	Eszközminőségi indikátorok
a)	Bruttó nem teljesítő hitelek növekedési aránya
b)	Fedezeti arány [Tartalékok / (Nem teljesítő hitelek összege)]
5.	Piaci indikátorok
a)	Negatív kihatású felülvizsgálat vagy leminősítés
b)	CDS-felár
c)	Tőzsdei árfolyam ingadozás
6.	Makrogazdasági indikátorok
a)	GDP változás
b)	Államadósság CDS-e

III. melléklet – A helyreállítási tervek további indikátorainak szemléltető listája

A helyreállítási tervek további indikátorai (a teljesség igénye nélkül összeállított, kizárólag szemléltető jellegű lista)	
1. Tőkeindikátorok	
a)	(Mérleg szerinti eredmény + Eredménytartalék) / Saját tőke
b)	Jelentős szerződő felek pénzügyi helyzetével kapcsolatos kedvezőtlen információk
2. Likviditási indikátorok	
a)	Likviditás és finanszírozási források koncentrációja
b)	Teljes finanszírozási költség (retail és wholesale finanszírozás)
c)	Wholesale finanszírozás átlagos futamideje
d)	Szerződések lejáratú időpontjai közötti eltérés
e)	Rendelkezésre álló, szabadon felhasználható eszközök
3. Jövedelmezőségi indikátorok	
a)	Költség–bevétel arány (Működési költségek / Működési bevételek)
b)	Nettó kamatrés
4. Eszközminőségi indikátorok	
a)	Nettó nem teljesítő hitelek / Saját tőke
b)	(Bruttó nem teljesítő hitelek) / Összes hitel
c)	Pénzügyi eszközök értékvesztésének növekedési aránya
d)	Nem teljesítő hitelek lényeges földrajzi vagy ágazati koncentráció szerint
e)	Átstrukturált kitétségek ¹ / Összes kitétség
5. Piaci indikátorok	
a)	Részvény árfolyam/könyv szerinti érték
b)	Az intézmény jó hírnevére jelentett fenyegetés vagy jelentős reputációs kár
6. Makrogazdasági indikátorok	
a)	Negatív kihatású felülvizsgálat vagy államadósság-leminősítés
b)	Munkanélküliségi ráta

¹ Az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében végrehajtás-technikai standardok megállapításáról szóló, 2014. április 16-i 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet 163–183. cikke szerinti átstrukturált kitétségek.